

[Landbrugsministeren]

re er blevet behandlet, og hvor der var tale om, at man, skal vi sige berørte indtægtssiden, altså lempelserne i investeringsfondshenlæggelser og virksomhedsbeskatningen.

Til hr. Niels Højland: Vi vil naturligvis gerne se på det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, men umiddelbart synes det at virke lidt ulogisk, hvis der skal være en lovgivning om at indgå private forsikringer. Det er vel normalt sådan, at hvis folk ønsker at tegne en forsikring inden for et bestemt område, gør de det, og så gælder de almindelige forsikringsbetingelser; under normale omstændigheder er der således ikke behov for, at der lovgives på det område. Men lad os nu se på de forskellige bemærkninger og tilføjelser, som er kommet fra ordførerne; dog vil jeg gerne appellere om, at vi kan få et hurtigt udvalgsarbejde, så vi kan få disse ting besluttet hurtigt; det er der i høj grad behov for i landbruget. Her er i hvert fald et område, hvor man kan sige at hurtigt hjælp er dobbelt hjælp.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti og rentetilskud m.m. ved udlån til yngre jordbrugere.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Peter Christensen (S):**

Indtil efteråret 1991 ydede Dansk Landbrugs Realkreditfond lån til yngre jordbrugere, og det var under hensyntagen til, at mælkekvoten indgik i belåningsgrundlaget. Reglerne blev ændret, så mælkekvoten udgik af vurderingsgrundlaget, fordi der opstod usikkerhed om mælkekvotens panteretlige stilling.

Denne usikkerhed er blevet fjernet i lovforslaget, og det tilsigtes nu, at man stiller de få, der er kommet i klemme, lige med de jordbrugere, der har opnået yngre jordbrugerlån, dengang mælkekvoten indgik i pantsætningen, og det kan opnås ved at give et supplerende lån til dem, der er kommet i klemme. Ud fra et retfærdighedssynspunkt er lovforslaget en naturlig konsekvens, og økonomisk kan det få stor betydning for de få jordbrugere, som er blevet ramt af stramningen.

Hvis alle de berørte optog supplerende lån, ville det for statens vedkommende betyde en ydelse de første 4 år på ca. 70.000 kr. om året, hvorefter udgiften ville blive nedtrappet, men det er nok meget tvivlsomt, om alle vil optage et lån.

Det er også positivt, at lovforslaget hverken har økonomiske eller administrative konsekvenser for amter og kommuner.

Med disse bemærkninger kan jeg meddele, at Socialdemokratiet ser med stor velvilje på denne sag og kan anbefale, at lovforslaget får en hurtig og velvillig behandling.

Rønholt (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Mejdahl (V):

I en henvendelse til landbrugsministeren før jul 1990 satte Realkreditrådet spørgsmål ved, om mælkekvoterne er omfattet af pant i fast ejendom. Det var Mælkeudvalgets købsalg-ordninger og EF's opkøbsordninger, der foranledigede henvendelsen, der blev videregivet til Justitsministeriet, som den 12. august 1991 i et notat fastslog, at en mælkekvote næppe kan anses for omfattet af pant i fast ejendom i tinglysningslovens forstand.

Denne vurdering fra justitsministeren var årsag til, at Realkreditrådet i eftersommeren 1991 ændrede vurderingspraksis, så låneudmålingen blev reduceret med 2 kr. pr. kg mælkekvote på kvægeejendomme, hvilket følte